

จงให้พระเจ้าเป็นที่หนึ่ง

การให้พระเจ้าเป็นที่หนึ่งในชีวิตของเราไม่ใช่เป็นสิ่งที่เกิดขึ้นเพียงครั้งเดียว... แต่เป็นกระบวนการตลอดชีวิตของคริสเตียนทุกคน ไม่ว่าคุณจะเป็น “คริสเตียนใหม่” หรือ “คริสเตียนเก่า” ก็ตาม คุณจะพบว่าแผนนี้เป็นสิ่งที่เข้าใจและประยุกต์ได้ง่ายและเป็นยุทธวิธีที่ได้ผลอย่างมากสำหรับการดำเนินชีวิตคริสเตียนอย่างมีชัยชนะ แผนนี้นำมาจากหนังสือเรื่อง “คู่มือขั้นเยี่ยมของคริสเตียนเพื่อการเจริญเติบโตและมีวัตถุประสงค์” โดย เดวิด เจ. สวานด์

“ตำแหน่งของพระเจ้า รางวัลของเรา”

อันดับหนึ่งคือเป้าหมายหลักของทุกคนที่เข้าแข่งขัน ไม่ว่าจะเป็นการแข่งขันแบบรายบุคคลหรือแบบทีม ก็ตาม คนที่ได้คะแนนสูงสุดหรือทำเวลาได้ดีที่สุดคือ ผู้ชนะ และคนที่บรรลุถึงความยอดเยี่ยมนั้นจะได้รับ รางวัลชนะเลิศเสมอ แต่มีข้อยกเว้นสำคัญอยู่ข้อหนึ่ง

ก่อนที่เราได้รับความรอด เรามักจะเอาตัวของเรา มาเป็นอันดับหนึ่งในชีวิตของเราโดยเราดำเนินชีวิตเพื่อ ตัวเราเอง เราทำตามความทะเยอทะยานที่เห็นแก่ตัว ของเรา เราผลักดันเจตนาที่แอบแฝงของเราเอง แต่ เมื่อเราเป็น คริสเตียน เราไม่ได้อยู่ในอันดับหนึ่งนี้อีกต่อไป แต่ตำแหน่งนี้เป็นของพระเจ้า

การให้พระเจ้าเป็นที่หนึ่งในชีวิตของเราเริ่มต้นขึ้นใน วันแห่งความรอดของเรา แต่การยอมให้พระเจ้าคง ความเป็นที่หนึ่งในทุกด้านของชีวิตเราถือเป็น กระบวนการที่ดำเนินไปอย่างต่อเนื่อง เมื่อเราทำเช่นนั้น เราก็จะมีชีวิตที่อึมเขิบและเป็นพระพรบนโลกนี้ และได้รับมรดกชีวิตนิรันดร์แห่งพระพรที่เหลือจะ พรรณากับพระเจ้าในสวรรค์ตลอดไป

“ส่วนนักกีฬาทุกคนก็ควบคุมตัวเองในทุกด้าน
พวกเขาทำเพื่อจะได้มงกุฎใบไม้ที่ร่วงโรยได้
แต่มงกุฎของเราจะไม่ร่วงโรยเลย” (1 โครินธ์ 9:25)

“พระเจ้าทรงให้คุณเป็นที่หนึ่งในพระทัย ของพระองค์”

คุณจะคิดยังไงถ้ามีคนบอกคุณว่าพระเจ้ามองเห็นคุณ
เสมือนหนึ่งว่าคุณไม่เคยทำบาปเลย ความจริงก็คือ
ว่า เนื่องจากพระราชกิจแห่งการทรงไถ่ของพระเยซู
บนไม้กางเขน พระเจ้าทรงมองเห็นคุณในสภาพนั้น
จริงๆ ในฐานะคริสเตียน เราได้รับการยกโทษ การ
ชำระ และเป็นอิสระ

นั่นหมายความว่า คุณคือธรรมิกชน ซึ่งได้แก่บุคคลที่
บรรลุถึงฐานะพิเศษของความชอบธรรมในพระคริสต์
คุณเป็นคนดีพร้อม บริสุทธิ์ และปราศจากตำหนิใน
สายพระเนตรของพระเจ้า พระองค์ทรงเรียกคุณ
ว่าเป็นบุตรของพระองค์ เป็นทายาทที่สืบทอดความ
ไพบูลย์ของพระองค์ และเป็นมิตรสหายของพระองค์

“แต่พวกท่านเป็นพงศ์พันธุ์ที่ทรงเลือกสรร
เป็นพวกปุโรหิตหลวง เป็นชนชาติบริสุทธิ์
เป็นประชากรอันเป็นกรรมสิทธิ์ของพระเจ้าเพื่อให้พวก
ท่านประกาศพระเกียรติคุณของพระองค์
ผู้ได้ทรงเรียกพวกท่านให้ออกมาจากความมืด

เข้าไปสู่ความสว่างอันมหัศจรรย์ของพระองค์” (1 เปโตร 2:9)

การที่จะเข้าใจอย่างแท้จริงว่าพระเจ้าทรงรักเรามากแค่ไหนนั้นเริ่มต้นกับการที่เราต้องรู้ว่าพระเจ้าทรงมองดูเราอย่างไร พระเจ้าไม่ได้กำลังเฝ้าดูอยู่ห่างๆ เพียงเพื่อรอให้เราทำสิ่งผิดพลาดเพื่อจะหาเหตุลงโทษเรา ไม่ใช่เช่นนั้นเลย

จงพิจารณาถึงสิ่งที่พระคัมภีร์ข้อนี้กล่าวไว้:

“แต่ทุกคนที่ยอมรับพระองค์คือคนที่เชื่อในพระนามของพระองค์นั้น พระองค์ก็จะประทานสิทธิให้เป็นลูกของพระเจ้า ซึ่งในฐานะนั้นพวกเขาไม่ได้เกิดจากเลือดเนื้อหรือกาม หรือความประสงค์ของมนุษย์ แต่เกิดจากพระเจ้า” (ยอห์น 1:12-13)

พระเจ้าทรงมองว่าเราแต่ละคนเป็นบุตรที่รักของพระองค์ พระองค์คือพระบิดาที่รักผู้ทรงมอบความโปรดปรานและการดูแลแก่เราทั้งหลายด้วยพระเมตตาที่ไม่สิ้นสุดของพระองค์ พระคัมภีร์บางข้อในบทเพลงซาโลมอนอธิบายให้เห็นภาพของความเข้มข้นแห่งความรักของพระเจ้าที่มีต่อเราด้วยการเปรียบเทียบความรักนี้กับความรักอันลึกซึ้งของสามี

กัษภรรยา ฮีบรู 11:6 บอกเราว่าพระเจ้าทรงเป็นผู้
ประทานบำเหน็จแก่คนเหล่านั้นที่แสวงหาพระองค์

พระเจ้าทรงดูบุตรของพระองค์แต่ละคนด้วยความ
ภาคภูมิใจซึ่งแตกต่างจากที่เราส่วนใหญ่มองดูตัวเอง
การที่จะเข้าใจว่าพระเจ้าทรงมองดูเราแต่ละคน
อย่างไรนั้นมีรากฐานอยู่บนพระราชกิจที่พระคริสต์ทรง
เริ่มต้นไว้ในชีวิตของเราในวินาทีที่เราได้รับความรอด

“ฉะนั้นถ้าใครอยู่ในพระคริสต์
เขาก็เป็นคนที่ถูกสร้างใหม่แล้ว สิ่งสารพัดที่เก่าๆ
ก็ล่วงไป นี่แน่ะกลายเป็นสิ่งใหม่ทั้งนั้น” (2 โครินธ์
5:17)

“พระเจ้าทรงทำพระองค์ผู้ทรงไม่มีบาปให้บาป
เพราะเห็นแก่เรา
เพื่อเราจะได้เป็นคนชอบธรรมของพระเจ้าทางพระองค์” (2 โครินธ์ 5:21)

การสร้างใหม่นี้เป็นพระราชกิจของพระเจ้า ซึ่ง
เป็นการเปลี่ยนแปลงสภาพฝ่ายวิญญาณและตัวตน
ภายในของเราใหม่อย่างสมบูรณ์ พระองค์ทรงยก
โทษและทรงชำระเราให้พ้นจากบาปทั้งสิ้นของเรา
อย่างสมบูรณ์ทั้งในอดีต ปัจจุบัน และอนาคต เรามีค
ความสัมพันธ์ที่ถูกต้องกับพระองค์

“ตะวันออกไปไกลจากตะวันตกเท่าใด
พระองค์ทรงปลดการละเมิด (ความบาป)
ไปไกลจากเราเท่านั้น” (สดุดี 103:12)

เราเป็นประชากรของพระเจ้าที่มอบถวายแต่พระองค์
โดยไม่มีตำหนิของบาปในสถานะที่เป็นความชอบธรรม
ของพระองค์อย่างแท้จริงโดยผ่านพระราชกิจที่พระ
เยซูทรงกระทำบนไม้กางเขน พระเจ้าทรงทำให้เรา
เป็นที่หนึ่งในพระทัยของพระองค์อย่างแท้จริง

“พระเจ้าต้องการเป็นที่หนึ่งในใจของคุณ”

ในสังคมปัจจุบัน หลายคนวัดคุณค่าของตนเองจากความมั่งคั่ง จากตำแหน่งอันสูงส่งในองค์กร จากความสำเร็จทางธุรกิจ หรือแม้กระทั่งจากคนใหญ่คนโตที่เขารู้จัก

แต่ถ้าเรามองเรื่องความสำคัญของเราวางอยู่บนสิ่งเหล่านี้เราก็จะรู้สึกดีเกี่ยวกับตนเองเฉพาะในยามที่เราเจริญรุ่งในด้านต่างๆ เหล่านี้เท่านั้น เมื่อความมั่งคั่งและความสำเร็จของเราลดน้อยลง คุณค่าของเราก็จะลดน้อยลงเช่นกันเนื่องจากรากฐานของเราไม่แข็งแรง พระเยซูทรงอธิบายถึงสิ่งนี้ไว้ดังนี้:

“ส่วนคนที่ได้ยินและไม่ทำตาม ก็เป็นเหมือนคนหนึ่งที่สร้างบ้านอยู่บนดินโดยปราศจากรากฐาน เมื่อมีกระแสน้ำไหลเชี่ยวมาซัดบ้านนั้น มันก็พังทลายลงทันที และความหายนะของบ้านนั้นก็ยิ่งใหญ่” (ลูกา 6:49)

ตัวตนของเราจะแข็งแกร่งพอๆ กับรากฐานที่เราวางชีวิตของเราเอาไว้ เมื่อเราวางชีวิตของเราไว้บน

รากฐานแข็งแกร่งตั้งศิลาของพระเยซูคริสต์ ความรู้สึกอึดอึดใจในชีวิตของเราจะไม่ขึ้นอยู่กับสภาพที่เป็นเปลี่ยนแปลงไปของสิ่งต่างๆ ในโลก

เมื่อพระคริสต์คือรากฐานของเรา ความมั่นคงของเราก็จะมีลักษณะแบบนี้:

“เขาเป็นเหมือนคนหนึ่งที่สร้างบ้าน เขาขุดลึกลงไปแล้ววางรากฐานอยู่บนศิลา เมื่อมีน้ำท่วมและมีกระแสน้ำไหลเชี่ยวมาซัดบ้านนั้น มันก็ไม่หวั่นไหว เพราะถูกสร้างไว้อย่างมั่นคง” (ลูกา 6:48)

ขอให้คิดถึงทางเลือกมากมายในชีวิตที่คุณต้องเลือก เพื่อจะวางรากฐานเรื่องความสำคัญของคุณไว้สักครู่หนึ่ง ทางเลือกเหล่านี้อาจรวมถึงทรัพย์สินเงินทอง อาชีพการงาน รูปร่างหน้าตา ครอบครัว ชื่อเสียง อำนาจ หรือผู้คนที่คุณรู้จัก มีทางเลือกอื่นใดอีกหรือไม่ จากสิ่งสารพัดที่เราจะวางชีวิตของเราไว้มีเพียงพระเยซูเท่านั้นที่จะให้ความมั่นใจกับเราได้ในเรื่องการดำเนินชีวิตคริสเตียนที่มีชัยชนะ

แต่ถ้าคุณตรวจสอบทางเลือกอื่นๆ ไม่มีทางเลือกใดที่แย่หรือชั่วร้ายโดยธรรมชาติ ที่จริง ในหลายแง่ ทางเลือกเหล่านั้นเป็นความรับผิดชอบสำคัญด้าน

ต่างๆ ที่พระเจ้าทรงมอบให้ชีวิตของเรา แต่ในหนังสือมัทธิวพระเยซูทรงช่วยเราให้ค้นพบความสมดุล

“เพราะเหตุนี้ เรามอบท่านทั้งหลายว่า อย่ากระวนกระวายถึงชีวิตของท่านว่าจะเอาอะไรกิน หรือจะเอาอะไรดื่ม

และอย่ากระวนกระวายถึงร่างกายของท่านว่าจะเอาอะไร รุ่งห่ม ชีวิตสำคัญยิ่งกว่าอาหารไม่ใช่หรือ และร่างกายสำคัญยิ่งกว่าเครื่องรุ่งห่มไม่ใช่หรือ จงดูนกทั้งหลายบนฟ้า พวกมันไม่ได้หว่าน ไม่ได้เกี่ยว ไม่ได้รวบรวมไว้ในยุ้งฉาง แต่พระบิดาของพวกท่าน ผู้สถิตในสวรรค์ทรงเลี้ยงพวกมันไว้ ท่านไม่ประเสริฐกว่าพวกมันหรือ” (มัทธิว 6:25-26)

เมื่อเราแน่วแน่ในความจริงข้อนี้ในชีวิตของเรา เราก็จะพบกับสันติสุขและความอิมใจ เราจะเป็นอิสระจากความวิตกกังวล เราจะบรรลุถึงความสมดุลนี้เมื่อเรา ยอมให้พระเยซูมาเป็นอันดับหนึ่งในชีวิตทุกด้านของเรา

“แต่พวกท่านจงแสวงหาแผ่นดินของพระเจ้าและความชอบธรรมของพระองค์ก่อน แล้วพระองค์จะทรงเพิ่มเติมสิ่งทั้งปวงนี้ให้” (มัทธิว 6:33)

เราทุกคนล้วนมีความฝัน เป้าหมาย และความมุ่งมั่นมาด
ปรารถนาเพราะพระเจ้าทรงออกแบบมาให้เราเป็นเช่นนั้น
นั่น แต่การให้พระเยซูมาเป็นทีหนึ่งจะทำให้คุณตรวจสอบ
สอบการจัดลำดับความสำคัญและแรงจูงใจของคุณว่า
เหตุใดคุณจึงมุ่งที่จะทำหรือบรรลุถึงสิ่งที่คุณปรารถนา
เมื่อพระองค์เข้ามาเป็นทีหนึ่งในความฝันและความ
มุ่งมั่นปรารถนาของคุณแล้ว อนาคตของคุณก็จะ
เต็มไปด้วยความยิ่งใหญ่และความชื่นชมยินดี

เมื่อพระเจ้าทรงสำแดงให้คุณเห็นแรงจูงใจที่น่าสงสัย
ของคุณ การตอบสนองที่สำคัญที่สุดของคุณควร
เป็นความพร้อมที่จะเปลี่ยนแปลง การเปลี่ยนแปลง
อาจเป็นสิ่งที่ยากในบางครั้ง แต่พระเจ้าทรงค้ำนึ่งถึง
ประโยชน์สูงสุดของเราอยู่เสมอและพระองค์ทรง
ปรารถนาให้คุณเติบโตขึ้นในฝ่ายวิญญาณ

“มีชัยชนะในสงครามแห่งชีวิตด้วยความช่วยเหลือของพระเจ้า”

ตลอดชีวิตของเรามีการทำสงครามอยู่อย่างต่อเนื่องไปชั่วชีวิต ด้านหนึ่งคืออิทธิพลของธรรมชาติเก่าที่เป็นบาป ซึ่งได้แก่ความโน้มเอียงเก่า การล่อลวง และความบาปเรื้อรังซึ่งยากที่จะเอาชนะได้สำหรับเรา เมื่อเวลาผ่านไปเมื่อเราเติบโตขึ้นในการดำเนินชีวิตกับพระเจ้า อิทธิพลของธรรมชาติบาปนี้ก็อ่อนกำลังลง อีกด้านหนึ่งคืออิทธิพลของการสถิตอยู่ด้วยของพระวิญญาณบริสุทธิ์ในชีวิตของเราที่กำลังเติบโตขึ้นอย่างต่อเนื่อง กาลาเทียบรรยายถึงอิทธิพลที่ต่อสู้กันทั้งสองด้านนี้

“แต่ข้าพเจ้าขอบอกว่าจะดำเนินชีวิตตามพระวิญญาณแล้วท่านจะไม่สนองความต้องการของเนื้อหนังเพราะว่าความต้องการของเนื้อหนังขัดแย้งพระวิญญาณและพระวิญญาณก็ขัดแย้งเนื้อหนังเพราะทั้งสองฝ่ายต่อสู้กัน

ดังนั้นท่านทั้งหลายจึงไม่สามารถทำสิ่งที่ท่านปรารถนาจะทำ” (กาลาเทีย 5:16-17)

พระคำของพระเจ้าหนุนใจให้เรา “ดำเนินชีวิตตามพระ
วิญญาน” พุดอีกอย่างก็คือ เราต้องยอมให้อิทธิพล
ของพระวิญญานบริสุทธิ์มีชัยเหนืออิทธิพลของ
ธรรมชาติบาปในชีวิตของเรา

หลายครั้ง เรื่องนี้พุดง่ายแต่ทำยาก ธรรมชาติบาป
ของเราจะกระตุ้นให้เราตัดสินใจเพื่อตอบสนองความ
ทะเยอทะยานและความอยากที่เห็นแก่ตัว เราเรียก
สิ่งนี้ว่าการล่อลวงและยากอบพูดถึงการทดลองไว้
ดังนี้

“อย่าให้คนที่ถูกล่อลวงกล่าวว่า
“พระเจ้าทรงล่อลวงข้าพเจ้า”
เพราะว่าพระเจ้าจะไม่ถูกความชั่วล่อลวง
และพระองค์เองก็ไม่ทรงล่อลวงใครเลย
แต่ทุกคนถูกล่อลวงด้วยตัณหาของตัวเอง
คือถูกตัณหาที่ล่อลวงและชักนำ” (ยากอบ 1:13-14)

การล่อลวงจะกลายเป็นความบาปก็ต่อเมื่อเราตัดสินใจ
ที่จะยอมให้กับการล่อลวงนั้นเท่านั้น

“เมื่อตัณหาฟักตัวขึ้นแล้วก็ก่อให้เกิดบาป
และเมื่อบาปเจริญเต็มที่แล้วก็ก่อให้เกิดความตาย”
(ยากอบ 1:15)

แต่สิ่งที่น่าอัศจรรย์ก็คือ พระเจ้าทรงยกโทษให้เรา และทรงชำระเราให้พ้นจากบาปทั้งสิ้นของเราซึ่งเป็น ส่วนหนึ่งของความรักและพระคุณอันล้ำเลิศของ พระองค์ที่มีต่อคริสเตียนทุกคน เราได้รับการยกโทษ บาปอย่างสมบูรณ์

“ถ้าเราสารภาพบาปของเรา พระองค์ทรงซื่อสัตย์และเที่ยงธรรม ก็จะทรงโปรดยกบาปของเรา และจะทรงชำระเราให้พ้นจากการอธรรมทั้งสิ้น” (1 ยอ หัน 1:9)

แต่ยังมีอันตรายของการเพิกเฉยต่อความผิดบาปอยู่ แม้พระเจ้าจะทรงยกโทษและทรงชำระเรา แต่ พระองค์ก็ไม่ทรงกำจัดเส้นทางที่เป็นอันตรายของ ผลลัพธ์และสถานการณ์ต่างๆ ที่ความบาปทิ้งไว้ เบื้องหลัง แม้พระเจ้าทรงช่วยเราให้ผ่านพ้นช่วงเวลา แห่งความลำบากอยู่เสมอ แม้ในยามที่ความลำบาก ดังกล่าวเกิดขึ้นจากการตัดสินใจของเราเองก็ตาม แนวทางการปฏิบัติที่ดีที่สุดของเราคือการทำทุกสิ่งที เราทำได้เพื่อหลีกเลี่ยงการตัดสินใจแบบนั้นตั้งแต่แรก

“ไม่มีการทดลองใดๆ เกิดขึ้นกับท่านทั้งหลาย นอกเหนือการทดลองซึ่งเคยเกิดกับมนุษย์ พระเจ้าทรงซื่อสัตย์

พระองค์จะไม่ทรงให้พวกท่านต้องถูกทดลองเกินกว่า
ที่ท่านจะทนได้ และเมื่อถูกทดลอง
พระองค์จะทรงให้มีทางออกด้วย
เพื่อพวกท่านจะมีกำลังทนได้” (1 โครินธ์ 10:13)

ประการแรก เราไม่ได้ต่อสู้เพียงลำพัง คุณสามารถรู้
ว่ามีคริสเตียนคนอื่นๆ (ไม่ว่าคนเหล่านั้นจะเดินกับ
พระเจ้ามาแล้ว 30 วันหรือ 30 ปีก็ตาม) ที่ยังคงต่อสู้
กับความบาปและการทดลองแบบเดียวกันกับคุณ

ประการที่สอง พระเจ้าจะไม่ทรงอนุญาตให้เราถูก
ทดลองเกินความสามารถที่เราจะตัดสินใจหลีกเลี่ยง
ความบาปนั้นได้ พระองค์จะทรงจัดเตรียมทางออก
ไว้เสมอ แม้จะเป็นสิ่งที่ยากลำบาก แต่หน้าที่ของ
เราคือการค้นหาทางออกนั้นให้พบในท่ามกลางการ
ทดลอง

ต่อไปจะบอกถึงยุทธวิธีจากพระคัมภีร์สำหรับการ
จัดการกับความบาปและการทดลองอย่างมี
ประสิทธิภาพ การนำแผนการนี้ไปปฏิบัติถือเป็นอีก
แนวทางหนึ่งของการยอมให้พระเจ้าเป็นที่หนึ่งในชีวิต
ของคุณ

“แผนการห้าขั้นสำหรับการดำเนินชีวิต ในชัยชนะ”

ตอนนี้จะบอกถึงยุทธวิธี 5 ข้อจากพระคัมภีร์สำหรับการจัดการกับความบาปและการทดลองอย่างมีประสิทธิภาพ การนำแผนการนี้ไปปฏิบัติถือเป็นอีกแนวทางหนึ่งของการยอมให้พระเจ้าเป็นที่หนึ่งในชีวิตของคุณ

1. เข้าใจว่าพระเจ้าทรงมองเห็นว่าคุณเป็นคนดีพร้อมบริสุทธิ์ และปราศจากตำหนิ ผ่านทางพระราชกิจของพระเยซูคริสต์ (อ่าน 2 โครินธ์ 5:21) หลายครั้งความรู้สึกผิดและความอายคือผลลัพธ์ของความบาปที่อันตรายมากที่สุด การเข้าใจว่าไม่มีการลงโทษสำหรับผู้คนที่อยู่ในพระคริสต์ (แม้ว่าจะมีบาป) คือรากฐานสู่ชัยชนะ (โรม 8:1)

2. สารภาพบาปของคุณ (อ่าน 1 ยอห์น 1:9) การสารภาพบาปของเราหมายถึง การยอมรับก่อนว่าความบาปเหล่านั้นอยู่ในความคิดและจิตใจของเรา และจากนั้นเราสารภาพความบาปเหล่านั้นต่อพระเจ้า การสารภาพบาปของเราไม่จำเป็นต้องหมายถึงการ

ทำให้คนอื่นรับรู้ถึงความบาปเหล่านั้น การสารภาพ เป็นเรื่องระหว่างคุณกับพระเจ้า

3. รับผิดชอบต่อกันและกัน (อ่านยากอบ 5:16) การมองหาเพื่อนคริสเตียนที่ใกล้ชิดและเชื่อมั่น (อย่างเช่น ศิษยาภิบาลหรือคนในครอบครัวที่คุณวางใจได้) ถือเป็นวิธีการที่ได้ผลในการเริ่มต้นการรับผิดชอบร่วมกันและการสนับสนุนกันด้วยคำอธิษฐานในการเข้าสู่สงคราม

4. หลีกเลียงต้นตอของการทดลอง (อ่านยากอบ 1:13-15) นี่คือการเตือนที่ยากที่สุดที่จะลงมือทำและสิ่งนี้ต้องอาศัยความคิดและการวางแผนอย่างสร้างสรรค์ บางอย่าง ความจริงก็คือว่าถ้าคุณสามารถหลีกเลียงการทดลองคุณจะไม่หลีกเลียงความบาปได้

5. อ่านพระคำของพระเจ้า (อ่านสดุดี 119:11) พระคำของพระเจ้าบอกเราอย่างชัดเจนว่าเมื่อเรา “เก็บรักษาพระดำรัสของพระองค์ไว้ในใจของเรา” พระคำจะให้กำลังพิเศษแก่เราเพื่อเราจะปฏิเสธการทดลองและความบาป